047| Ὁ Ἀδελφός σου. Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Παντοδυνάμου θεοῦ τὸ Ὄνομά Μου ἐπικυρῶ.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/047-ὁ-ἀδελφός-σου-εἰς-τὸ-ὄνομα-τοῦ-πα/

Χαίρω εὑρισκόμενος ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν καὶ χαίρω διότι σὺν Ἐμοὶ καὶ ὑμεῖς θὰ αἰσθανθῆτε τὴν χαρὰν ἐπ’ ὀλίγον, ἵνα καὶ πάλιν ἀκολουθήσητε **τὴν χαραχθεῖσαν τῆς ὀδύνης ὁδόν,** εἰς ἣν ὀφείλετε νὰ ἐγκαρτερήσητε ἐπ’ ὀλίγον. Ἀργότερον θὰ κατίδητε ὅτι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐγκαρτέρησις ὑμῶν δὲν ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ, **ἀλλὰ κατέδειξε τὴν σχολάζουσαν πίστιν ὑμῶν, ἥτις ἔδει νὰ ἦ το σταθερὰ καὶ διαρκής,** ἵνα καὶ αἱ καταστάσεις αὗται παρήρχοντο ταχύτερον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποτελέσματα νὰ ἐπεφαίνοντο ἐνωρίτερον. **Μὴ βαρυθυμῆτε, μὴ λιποψυχῆτε, ἀλλ’ ἐγκαρτερήσατε ἐπ’ ὀλίγον ἔτι.**

Ἰδοὺ δὲ τὴν χαρὰν ἥν θέλω προσκομίσει ὑμῖν, ὅτι θέλετε αἰσθανθῇ μετ’ ὀλίγον τὴν γαλήνην καὶ **ἐν τῇ γαλήνῃ τις κείμενος καὶ ἠρεμῶν ἀπολαμβάνει οὗτος τῆς καλλιτέρας καταστάσεως τῆς χαρᾶς,** ἡ δὲ πίστις ὑμῶν εἶναι ἐκείνη, ἥτις θὰ προσκομίσῃ ταύτην. Ταύτης ἂς ἐπιληφθῶμεν καὶ ταύτην ἂς γιγαντώσωμεν.

Ἀλλὰ πῶς θὰ γεννηθῇ ἡ πίστις ὁπόταν βλέπωμεν, καθ’ ὑμᾶς πάντοτε, καταρρεούσας πάσας τὰς ἀποβλέψεις μας καὶ ἅπαντα τὰ ὀνειρά μας, ὡς νομίζετε; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνασυντάξητε τὸ ἠθικόν σας καὶ ἀναλάβητε καὶ πάλιν τὰς δυνάμεις, ὥστε ἐν αὐταῖς νὰ καταφανῶσι τῆς πίστεως ὑμῶν τὰ στοιχεῖα; Πάντα ταῦτα θὰ θεραπευθῶσιν καὶ μόνον δι’ ἀποκαλύψεων καταδηλούμενα θὰ καταστῶσιν ἱκανὰ νὰ γιγαντώσωσι καὶ πάλιν τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ νὰ σᾶς δώσωσι τὸ θάρρος, ὅπερ ἐξέλειπεν ἀφ’ ὑμῶν. Καὶ ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ὅτι τὰ πράγματα, ἅτινα ἐνέσκηψαν ἐφ’ ὑμῶν ὡς ἐπιδημικὴ κατάστασις, **ἔδει νὰ συντελεσθῶσιν οὕτω** καὶ τοῦτο διότι πρὸ πάσης ἐκδηλώσεως τοῦ περιλάμπρου μέρους τοῦ ἔργου πρέπει τοῦτο νὰ εἶναι κεκαθαρισμένον **καὶ ἀμιγὲς πάσης ρερυπωμένης καταστάσεως.**

Ἀλλ’ ὑμεῖς ἐλθόντες εἰς τὴν νῦν κατάστασιν, εἰς ἣν εὑρίσκεσθε, ὀφείλετε νὰ ἐργασθῆτε. **Ἐργασθῆτε ὅπως πρέπει, ἔχετε τὴν συνείδησίν σας ἀναπεπαυμένην ὡς δεῖ,** καὶ ἂν δὲν κατορθώσητε ν’ ἀνταποκριθῆτε εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν, τότε θὰ παραμείνῃ ὡς κεφάλαιον ὑμῶν, ὅτι ὑμεῖς μὲν ἐκάματε τὸ καθῆκον σας, ἀλλὰ αἱ περιβάλλουσαι συνθῆκαι ἦσαν ὑπέρτεραι τῶν δυνάμεων σας. Πράξατε τοῦτο καὶ τοῦτο πράττοντες ἀνεχθῆτε ἐν ὑπομονῇ οἱανδήποτε τῶν

πραγμάτων ἐξέλιξιν. Μὴ ζητῆτε προσφάτους ἐκδηλώσεις, ἀλλὰ ἐν καιρῷ αὗται θὰ ἐμφανισθῶσιν, ὁπόταν ἡ παρουσία αὐτῶν θὰ εἶναι ἀναγκαία.

Ἔλθετε μετ' Ἐμοῦ ὑψηλότερον. Ἂς ἀρθῶμεν ὀλίγον μακρὰν τοῦ κόσμου σας καὶ πρὸς στιγμὴν ἂς ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν εἰς τὰ ἐνδιαιτήματα τῶν Πνευματικῶν Κόσμων Ἡμῶν. Ἴδετε πρὸς στιγμὴν διὰ τῆς σκέψεως ὑμῶν τοὺς Κόσμους Μας τοὺς Πνευματικούς, **οἵτινες νηνεμοῦσι καὶ ἡ ρέμως πορεύονται πρὸς τὴν κεχαραγμένην ὁδὸν τῆς ἐξελίξεώς των, ἣν ἀκολουθοῦσιν. Ἴδετε νοερῶς πῶς μεταβάλλονται καὶ πῶς μεταλλάσσονται αἱ Πνευματικαὶ Ὀντότητες, πῶς τοὺς χρωματισμούς των ἀλλοιοῦσι καὶ πῶς εἰς τὴν ἀλλοίωσιν ταύτην καταφαίνεται ἡ ἐπὶ τὰ πρόσω ἐξέλιξις αὐτῶν.**

Ζήσατε πρὸς στιγμὴν μετ' αὐτῶν, αἰσθανθῆτε τὴν χαρὰν καὶ τὴν γαλήνην των καὶ ἀποθάνατε διὰ τὸν κόσμον σας, τὰ πάντα νεκρώσατε, πᾶσαν ὑλικὴν ὑμῶν κατάστασιν καὶ ἐν Πνεύματι ζήσατε καὶ θὰ ἴδητε πόσον μάταιαι καὶ πόσον φροῦδαι αἱ ἐνέργειαί σας, αἱ σκέψεις σας, οἱ ἐνδοιασμοί σας, οἱ φόβοι σας διὰ τὴν μὴ θετικὴν καὶ τελικὴν κατάληξιν τοῦ ἔργου, ὅπερ ἀνελάβατε καὶ τὸ ὁποῖον **εἰλημμένον ἐκ τῶν Κόσμων Μας μέλλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ἐπικρατήσῃ ἐπὶ πάσης ζώσης ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως. Ἐδῶ θα ἴδητε τὰ Ἄφθαρτα καὶ Ἀναλλοίωτα,** ἐδῶ θὰ δοκιμάσητε τὰ μένοντα ἐσαεὶ καὶ μηδέποτε σβεννύμενα, ὅταν εἰς τὰ στήθη σας ἔχει ἀναφθῇ ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη σπίθα πνευματική.

Μὴ θροεῖσθε, ἀλλὰ γαληνεύσατε. **Μὴ ταράττεσθε, ἀλλὰ εὐφρανθῆτε, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν, ἐφ' ὧν σεῖς σήμερον πορεύεσθε, μέλλουσι νὰ δρέψωσιν αἱ μέλλουσι γενεαὶ μυροβόλα ἄ νθη, ὅπως καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῶν μόχθων ἄλλων ἐργάζεσθε. Οὐδεὶς ποτὲ κατέβαλε προσπάθειάν τινα διὰ τὸ καλὸν τῶν ὁμοίων του καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ παρεγράφη αὕτη ἐκ τῶν δέλτων τῆς Ζωῆς.** Ὑμεῖς ἐργάζεσθε καὶ ἐργαζόμενοι θέλετε ἀπολαύσει τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων σας. Μείζονα δὲ χαρὰν θὰ αἰσθανθῆτε καθορῶντες ἄλλους νὰ νέμωνται τοὺς κόπους ὑμῶν καὶ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων σας.

Διατί ἐλιποψυχήσατε; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γεννηθῇ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἡ πεποίθησις ὅτι ἐγκαταλείφθητε παρ' Ἐκείνου, διὰ τὸ Ἔργον τοῦ Ὁποίου ἐμοχθήσατε; **Οἱ πάντες, οἱ προσφέροντες καὶ ἐλαχίστην προσπάθειαν καὶ ἐργασίαν δι' αὐτό, ἀπέλαβον τοῦ κόπου των τὴν ἀντιμισθίαν.** Πῶς ὑμεῖς εἶναι δυνατὸν νὰ παραγνωρισθῆτε ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ὧν ἔστω καὶ ἐλαχίστων μέχρι σήμερον ἐπράξατε;

Ἐργάζεσθε ὅτι οἱ πάντες ἐργαζόμεθα καὶ ἐν τῇ πλησμονῇ τῆς ἐργασίας καταφαίνεται ὄ χι ὁ κάματος, ἀλλὰ ἡ χαρά, ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ εὐτυχία. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος συντελεστὴς διὰ τὴν ἄνοδον τῶν ὄντων, ἡ πρὸς τὸ καλὸν τῶν ὁμοίων ὑμῶν ἐργασία. Ἐργασθῆτε ὅτι καὶ ὁ Πατὴρ Ἡμῶν ὁ Οὐράνιος ἐργάζεται καὶ δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ζωὴ ἄ

νευ ἐργασίας, οὐδὲ κόσμοι ἄνευ κινήσεως. Κινῆσθε ἀενάως καὶ ἀδιακόπως καὶ ἡ κίνησις ὑμῶν αὕτη θὰ σᾶς δώσῃ τὴν θερμότητα καὶ ἡ θερμότης τὸ Φῶς. Τὸ δὲ Φῶς εἶναι τῆς πίστεως ὑμῶν τὸ ἀποτέλεσμα, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι πράττει κίνησιν ἢ γραμμὴν ἐργασίαν μίαν, ἂν μὴ δέν πιστεύῃ πρὸς τοῦτο. Οὕτω θὰ γιγαντώσητε τὴν πίστιν σας.

Ἐργασθῆτε καὶ σφαλλερῶς ἐὰν πορεύεσθε ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ Οὐράνιος Ὅστις καταβλέπει τὴν ὁρμὴν ὑμῶν δὲν θὰ παραγνωρίσῃ ταύτην, ἀλλὰ θὰ σᾶς ὁδηγήσῃ πρὸς τὴν ἀληθῆ κατεύθυνσιν, πρὸς ἣν πρέπει νὰ πορευθῆτε. Ὑπομείνατε καὶ ἐγκαρτερήσατε. Ἐργασθῆτε καὶ διὰ τῆς ἐργασίας ὑμῶν θὰ ἐξαχθῆτε ταχύτερον τῆς δοκιμασίας ὑμῶν ταύτης, ἀλλὰ καὶ πάσης ἄλλης δοκιμασίας. Σᾶς ἐλέχθη πολλάκις ὅτι δια τῆς ἐργασίας πᾶσαν ἀνάγκην θὰ φέρητε εἰς αἴσιον πέρας, ὅταν συντονίσητε τὰς δυνάμεις ὑμῶν.

Εἰς τί ὑστερήσατε; Ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ὑστερεῖτε εἶναι ὅτι **κατέπεσε τὸ ἠθικὸν ὑμῶν, τὸ σθένος, τὸ θάρρος, ἐκ τῶν δοκιμασιῶν.** Ἀνακτήσατε ταῦτα καὶ μηδενὸς πλέον θὰ ἔχετε ἀνάγκην. Δείξατε τὴν ζωήν σας, τὴν ἐν ὑμῖν ἐμφωλεύουσαν εἰς σφρῖγος καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι οὐ μακρὰν ὁ καιρὸς τῶν εὐμενῶν καταστάσεων, ὡς τὰς προσεδοκήσατε νὰ ἐμφανισθῶσιν, Ὑμεῖς θὰ φέρητε ταύτας οὕτω. Ἡμεῖς θὰ σᾶς βοηθήσωμεν πρὸς τοῦτο μὲ τὸ στοιχεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐμφορούμεθα, δηλαδὴ θὰ σᾶς φωτίσωμεν τί πρέπει νὰ πράξητε διὰ νὰ ἐξαχθῆτε ἐξ αὐτῶν τῶν καταστάσεων, ἀλλὰ βλέποντες ὑμᾶς ἐργαζομένους.

Θὰ μοὶ εἴπητε ἴσως ὅτι μήπως δὲν ἠργάσθημεν διὰ τὸ Ἔργον, διατί δὲν προσεκομίσαμεν ὅτι ἀνεμένομεν; Ὦ ἐὰν ἐγνωρίζατε ποίαν ἀλλοίωσιν ἐπεφέρατε ἐν ὑμῖν καὶ ἐν ταῖς περιστοιχιζούσαις ὑμᾶς καταστάσεσιν, ἐὰν ἐγνωρίζατε ποῖον κεφάλαιον ἐπετελέσατε ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν! Ὄχι ἡ μεγαλυτέρα, ἀλλὰ ἡ τρελλὴ χαρὰ ἔδει νὰ πληρώσῃ τὰ στήθη σας. Ἀλλὰ σεῖς πρὸς ταῦτα μυωπάζετε καὶ ἀφήνετε νὰ βλέπωμεν Ἡμεῖς μόνον αὐτά, ἐνῷ ὑμεῖς προσκαρτερεῖτε ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν εἶναι ὠφέλιμα τῇ νῦν ὥρᾳ. Αὐτὰ εἶχον νὰ σᾶς εἴπω.

Ἐξαρθῆτε μέχρις Ἡμῶν καὶ ἐξαιρόμενοι ἀκουσίως θὰ δεχθῆτε τὴν χαρὰν καὶ γαλήνην τοῦ Κόσμου Μας. Ἐστέ βέβαιοι ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῶν, χωρὶς κἂν ὑμεῖς νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε ἐν στιγμαῖς ἠγαλλιάσαντο ἐν τῇ Πνευματικότητι τοῦ Κόσμου Ἡμῶν. Ζητεῖτε τοιαύτας στιγμὰς καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι οὕτω θέλετε δημιουργήσει τὴν γέφυραν τὴν στερεὰν καὶ συνδέουσαν τὴν ζωήν σας μὲ τοὺς Κόσμους Ἡμῶν. Ἐστὲ ἀγαπημένοι καὶ μὴ μεμφθῆτε οὐδενὸς ἐξ ὑμῶν, ὅτι οὐδεὶς πταίει εἰς τὰ οὕτω τελεσθέντα, ἀλλ’ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ἀπὸ ὑμᾶς εἶναι **ἡ ἐργασία,** διότι ἄνευ τοιαύτης δὲν θὰ προκόψητε ὅσον ἐπιβάλλεται καὶ κρίνεται ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ καταστάσεων.

Ἐστὲ ἐν Ἀγάπῃ καὶ γνωρίσατε ὅτι ὑπὲρ τὰς κεφαλάς σας Κόσμος Ζωῆς ὁλόκληρος ὑπερίπταται καὶ κατευθύνει τὰς σκέψεις ὑμῶν πρὸς τὰς γραμμὰς τοῦ πεπρωμένου σας. Διὰ τοῦτο ὑπομείνατε.

27/7/1926